اخبار کارگری

دستور رئیس جمهوری در مورد پرداخت عیدی بازنشستگان

در جلسه ستاد هماهنگی اقتصادی دولت به ریاست رئیس جمهوری، پیرامون پرداخت عیدی بازنشستگان صحبت شد. به گزارش ایلنا، بر این اساس موضوع تامین و پرداخت عیدی بازنشستگان مورد توجه قرار گرفت و رئیسی، سازمان برنامه و بودجه و دستگاه‌های اجرایی را ملزم کرد حقوق و عیدی کارکنان و بازنشستگان را به‌سرعت پرداخت کنند. رئیسی به دولت توصیه کرد: همه سیاست‌ها در بودجه سال ۱۴۰۱ به گونه‌ای باشند تا علاوه بر ثبات، سبب رونق سرمایه‌گذاری، تولید، کارآفرینی و اشتغال شود.

تجمع پرستاران مقابل تامین اجتماعی

پرستاران سازمان تامین اجتماعی روز گذشته با حضور در مقابل سازمان تامین اجتماعی به مخالفت با بازنشستگی زودتر از موعد خود اعتراض کردند.

به گزارش ایلنا، طبق قانون تامین اجتماعی، امکان بازنشستگی زودتر از موعد با ۲۰ سال بیمه‌پردازی مستمری با ۲۵ سال بیمه‌پردازی متناوب برای مشمولان مشاغل سخت و زیان‌آور، وجود دارد. با این حال و به گفته پرستاران معترض، سازمان تامین اجتماعی به استناد ماده ۱۰۳ قانون مدیریت خدمات کشوری شروط دیگری را برای کارکنان مشمول قانون تامین اجتماعی در نظر گرفته است. آنها یادآور شدند که کمیسیون اجتماعی مجلس به مشکل آنها رسیدگی نمی‌کند و کمیسیون بهداشت و درمان مجلس هم پاسخگوی خواسته‌های پرستاران نیستند.

کارگران معدن زغال سنگ طزره به شاهرود: حذف شرکت‌های پیمانکاران عملی شود

گروهی از کارگران معدن زغال سنگ طزره گفتند: سالهاست پیشنهاد تبدیل وضعیت قرارداد از حالت پیمانکاری را مطرح می‌کنیم اما به جای رفع این مشکل، قرارداد کارگران را با پیمانکاران تمدید می‌کنند. گروهی از کارگران پیمانکاری معدن زغال سنگ طزره واقع در شهرستان دامغان در تماس با خبرنگار ایلنا گفتند: صبح دوشنبه (۲ بهمن ماه) برای سومین روز مقابل ساختمان ستاد مرکزی شرکت زغال سنگ البرز شرقی در شاهرود تجمع کردیم.

آنها با بیان اینکه کارگران حاضر به ادامه همکاری با پیمانکاران نیستند، افزودند: مدیران شرکت زغال سنگ البرز شرقی توجهی به مخالفت کارگران این مجموعه برای حضور پیمانکار ندارند.

یکی از کارگران گفت: کارگران معدن زغال سنگ تمام روز شب در اعماق زمین در حال کار هستند و انتظار دارند مسئولان که برخی از آنها حتی یکبار به داخل تونل‌ها ورود نکرده‌اند، تصمیماتی اتخاذ کنند که جان و مال کارگران در امان باشد. او گفت: اکثر کارگران معدن طزره در شاهرود ساکن هستند. این کارگران هر روز طی مسافت یک ساعته به معدن طزره در شهرستان دامغان مسافرت می‌کنند.

او افزود: نارضایتی ما به این جهت است که شرکت البرز شرقی سالهاست با پیمانکاری تمدید قرارداد می‌کند که سابقه خوبی در لحاظ کردن ایمنی کار کارگران و مهیا کردن سایر تجهیزات ندارد. به عنوان نمونه در حادثه‌ای که چند ماه پیش برای دو کارگر در یکی از معادن طزره به وقوع پیوست، یکی از همین شرکت‌ها که در حال عقد قرارداد کار دوباره در یکی از واحدهای استخراج در طزره است، مقصر اعلام شد.

معدن زغال سنگ طزره دامغان شامل معادن زغال سنگ برناکی، کلاریز، تونل مادر، تونل ۴۳ و معدن رزمجای غربی است که از مجموعه‌های معدنی شرکت زغال سنگ البرز شرقی محسوب می‌شوند.

اعتراض به مسکوت ماندن تبدیل وضعیت استخدامی کادر درمان

مدافعان سلامت، مقابل وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تجمع کردند.

به گزارش ایلنا، نیروهای غیررسمی و رسمی دانشگاه‌های علوم پزشکی کشور، تجمع امروز را سازمان داده‌اند. آن‌ها با اشاره به عدم تصویب طرح ساماندهی استخدام کارکنان دولت، از وزارت بهداشت خواستند که برای تبدیل وضعیت نیروهای غیررسمی زیر مجموعه خود، کوشش کند. آن‌ها همچنین خواستار پرداخت فوق العاده خاص شدند و وزارت بهداشت خواستند که آن را با ضریب ۳ اجرا کند.

تصویب طرح استخدامی «بدون سهمیه ایثارگری» دیگر خواسته نیروهای غیررسمی است که در این تجمع درخواست شد.

جایگاه کارگر ایرانی پایین‌تر از کارگران گامبیا، عراق و حتی افغانستان و بورکینافاسو!

رتبه ۱۶۰ جهانی با ۷۵ دلار دستمزد ماهانه

نسرین هزاره مقدم

«هزینه‌ها دلاری، حقوق‌مان ریالی»؛ در ظاهر فقط یک پلاکارد ساده است که یکی از بازنشستگان کارگری در دست گرفته اما پشت این پلاکارد ظاهراً ساده، یک واقعیت خوابیده است: همه هزینه‌های زندگی با نرخ دلار حرکت می‌کند که البته موضوع عجیبی نیست و از همین رو، تمام نهادهای اقتصادی بین‌المللی نیز در قیاس قدرت خرید نیروی کار کشورهای مختلف، نرخ پایه دلار را به عنوان مبنای مقایسه به کار می‌برند. وقتی خوراک دام و طیور و کود کشاورزی با نرخ دلار همگام است و زمانی که سقوط ارزش پول ملی، موجب تمایل شدید تولیدکنندگان حتی در بخش کشاورزی و دامداری به صادرات کالاها و محصولات خود شده، نتیجه صعود تمام کالاها از گوشت و برنج و خشکبار گرفته تا گوشی‌های موبایل و کامپیوترهای شخصی با نرخ دلار است. بنابراین در آستانه مذاکرات مزدی ۱۴۰۱، قیاس حداقل دستمزد کارگران ایران با نیروی کار در دیگر کشورهای جهان و نگاهی به تاریخچه تعیین حداقل دستمزد در مقیاس ملی و جهانی، می‌تواند بسیاری از ابهامات را روشن کند و پاسخی باشد به بهانه‌های مکرر «دایگان مهربان‌تر از مادر» برای کارگران بیکار و قرارداد موقت که مدام ادعا می‌کنند «مزد را زیاد نکنید که اگر زیاد کنید، کارگر غیررسمی و تعدیل زیاد می‌شود».

ایران؛ پس از گامبیا و حتی افغانستان و بورکینافاسو!

«فرامرز توفیقی»، رئیس کمیته دستمزد کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور، در این رابطه یک تحقیق انجام داده است. او با استناد به داده‌های صندوق بین‌المللی پول در آوریل ۲۰۲۱، لیستی از دستمزد کارگران کشورهای مختلف تنظیم کرده است. براساس داده‌های این نهاد بین‌المللی، ایران در رتبه ۱۶۰ دنیا قرار دارد. در بالای فهرست، سوئیس با ۶۱۵۳ دلار حداقل دستمزد ماهانه، لیختن اشتاین ۶۰۶۰، موناکو ۵۷۳۴، لوکزامبورگ ۴۴۳۱، توالو ۴۰۱۲، استرالیا ۳۷۴۴ و هفتمین کشور سنگاپور است که حداقل دستمزد کارگران آن ماهانه ۳۷۳۲ دلار است. در این جدول پایین‌تر می‌آییم؛ فلسطین رتبه ۶۶ با ۸۲۷ دلار، مالدیو رتبه ۷۲ با ۷۳۵ دلار، کنگو در آفریقا در رده ۷۱ با ۷۴۰ دلار، حتی سودان جنوبی در رتبه ۸۲ با ۵۸۶ دلار و گواتمالا در رتبه ۹۵ با ۴۵۵ دلار قرار گرفته‌اند. لیست دستمزد کشورها قابل از رتبه ۱۶۰ که به ایران می‌رسیم، هم به این شرح است: ۱۵۶ سودان با ۹۷ دلار، ۱۵۷ مالی با ۹۵ دلار، ۱۵۸ سوریه با ۸۶ دلار و ۱۵۹ گامبیا با ۸۲ دلار. در این فهرست کارگران ایرانی با حداقل دستمزد ماهانه ۷۵ دلاری، در جایگاه ۱۶۰ جهان قرار دارند. توفیقی در این رابطه می‌گوید: ایران جایگاه ۱۶۰ را دارد، پس از گامبیا و حتی افغانستان که در رتبه ۱۳۹ است. جالب است بورکینافاسو هم از ایران بالاتر است و همچنین بنگلادش که کشوری بسیار فقیر است. رتبه لیبی هم به‌عنوان کشوری بحران‌زده از ایران بالاتر است و حتی عراق و سوریه جنگ‌زده هم نسبت به ایران جایگاه بالاتری دارند.

او توضیح می‌دهد: این عدد مطابق دلار ۲۷۰۰۰ تومانی و آخرین پرونده دستمزد کارگران در دولت قبل در شامگاه بیست و سوم اسفند ماه سال ۹۹ متعاقب افزایش ۳۹ درصدی مزد به دست آمده است. بنا به عدد تعیین شده از سوی شورای عالی کار، حداقل دریافتی هر کارگر ایرانی برای یک ماه اشتغال ۲ میلیون و ۶۵۵ هزار و ۴۹۳ تومان و مجموع دریافتی خانواده ۳.۳ نفری، ۴ میلیون و ۵۰ هزار تومان تعیین شده است. با احتساب کارکرد ماهانه ۱۹۲ ساعت برای کارگران، حداقل دستمزد ساعتی آنها در ایران معادل ۱۶۸۳۰ تومان و با احتساب دلار ۲۴ هزار تومانی حدود ۰۶۲ دلار است که اگر تنها دستمزد مدنظر باشد، در انتهای صف هستیم و اگر با کل مزایا باشد می‌شود ۱۱۹.۶۸ دلار که باز در انتهای صف در رتبه ۱۵۷ام هستیم، مکانی که به هیچ‌وجه شایسته کارگر ایرانی نبوده و نیست.

دستمزد انحرافی

بی‌توجهی به الزامات دستمزدی به خصوص بند دوم ماده ۴۱ قانون کار، موجب شده که سیاست‌گذاری‌های تعیین حداقل دستمزد، همیشه به سمت سقوط قدرت خرید کارگران حرکت کند. اگر از ابتدای تصویب قانون کار در سال ۱۳۶۹، حداقل دستمزد براساس بایدهای بند دوم ماده ۴۱ و مطابق با هزینه‌های واقعی زندگی افزایش می‌یافت، امروز شاهد این سقوط سهمگین نبودیم و ایران از نظر دستمزد نیروی کار، بعد از کشورهای بحرانی جهان نمی‌ایستاد!

توفیقی توضیح می‌دهد: براساس مفاد مندرج در قانون کار، دو مولفه برای تعیین حداقل دستمزد تعریف شده است؛ یکی از این فاکتورها در مواردی نادیده گرفته شده و معیار دیگر هم سال‌ها به دست فراموشی سپرده شده است. حداقل دستمزد باید منطبق بر نرخ تورم اعلام شده از سوی نهادهای رسمی و در شرایط حداقلی، تامین‌کننده نیازهای خانواده باشد. هنگام مشخص شدن حداقل دستمزد در سال‌های اخیر، نرخ تورم واقعی در ظاهر مورد توجه قرار گرفته اما هزینه‌های جاری زندگی بیشتر از نرخ اعلام شده است. فعالان کارگری در سال‌های اخیر تلاش کرده‌اند تا معیار دوم یعنی تامین حداقل معیشت و سبد معاش خانوار را مبنای مطالبات مزدی در شورای عالی کار قرار دهند چرا که از سال ۱۳۶۹ تاکنون هرگز تورم روی بند دو ماده ۴۱ دیده نشده است بلکه این عدد روی دستمزد لحاظ شده که به فرض لحاظ ۱۰۰ درصدی، باز انحراف معناداری صورت گرفته چرا که باید تورم روی سبد معیشت محاسبه و در دستمزد لحاظ شود. او با یک محاسبه مثالی ساده توضیح می‌دهد: «فرض بگیریم سبد معیشت سال الف معادل ۵ میلیون تومان باشد و در همان سال دستمزد ۲ میلیون و تورم فرضی نیز ۴۰ درصد باشد. ۴۰ درصد سبد معیشت که تورم روی آن مطابق علم اقتصاد محاسبه شده، می‌شود ۲ میلیون تومان که باید مطابق بند یک ماده ۴۱ روی حداقل دستمزد لحاظ شود و با این حساب، حداقل دستمزد بشود ۴ میلیون تومان. اما در انحرافی معنادار، این تورم روی مداخل یعنی دستمزد لحاظ می‌شود که آورده آن ۸۰۰ هزار تومان است و دستمزد افزایش یافته می‌شود ۲ میلیون و ۸۰۰ هزار تومان؛ یعنی یک میلیون و ۲۰۰ هزار تومان برداشت از جیب کارگران. تجمیع این دست‌کاری‌ها به اضافه دست‌کاری سبد معیشت کار را به جایی رسانده که در حال حاضر فاصله سبد واقعی با دستمزد دست‌کاری شده، یک فاصله ۱۲۲ درصدی است».

> **صندوق بین‌المللی پول در آوریل ۲۰۲۱، لیستی از دستمزد کارگران کشورهای مختلف تنظیم کرده است. در این فهرست کارگران ایرانی با حداقل دستمزد ماهانه ۷۵ دلاری، در جایگاه ۱۶۰ جهان قرار دارند**

> **طبق ادعای مکرر دولت‌ها، افزایش دستمزد بیش از نرخ تورم در سال‌های اخیر است ولی اگر دستمزد هم‌پا با افزایش هزینه‌های زندگی افزایش می‌یافت، سقوط معیشتی و از دست دادن قدرت خرید، دیگر معنایی نداشت**

ادعای بی‌اساس افزایش دستمزد بیش از نرخ تورم

یک ادعای مکرر دولت‌ها، افزایش دستمزد بیش از نرخ تورم در سال‌های اخیر است. اگر این ادعا صحت داشت، چرا ما باید به قعر جدول دستمزدهای کارگران جهان سقوط می‌کردیم چون اگر دستمزد هم‌پا با افزایش هزینه‌های زندگی افزایش یابد، سقوط معیشتی و از دست دادن قدرت خرید، دیگر معنایی ندارد. رئیس کمیته دستمزد کانون عالی شوراهای کار در این رابطه توضیح می‌دهد: اولین کمیته دستمزد شورای عالی کار در دولت روحانی در اسفند ماه سال ۹۲ تشکیل شد. نتایج حاصله از مذاکرات مزدی نشان داد دستمزد کارگران حداقل‌بگیر با ۲۵ درصد افزایش، معادل ۶۰۸ هزار و ۹۰۶ تومان شده است. مرکز آمار ایران در گزارشی درباره نرخ تورم سالانه نوشت که تغییرات شاخص کل (نرخ تورم شهری) در دوازده ماه منتهی به اسفند سال ۹۳ نسبت به دوره مشابه سال قبل از آن معادل ۱۴.۸ درصد است. بانک مرکزی نیز گزارش اختصاصی خود درباره تورم را منتشر کرد و نرخ آن را ۱۵.۶ درصد اعلام کرد. شورای عالی کار، مبلغ ۷۱۲ هزار و ۴۲۵ تومان را به عنوان دستمزد حداقل‌بگیران در سال ۹۴ تعیین کرد که این موضوع به معنای افزایش ۱۷ درصدی دستمزد کارگران بود. مرکز آمار ایران با انتشار گزارش شاخص قیمت کالاها و خدمات مصرفی خانوارهای شهری کشور در سال ۱۳۹۴ براساس پایه ۱۳۹۰ اعلام کرد که نرخ تورم ۱۴.۸ درصد است، در حالی که نرخ تورم با اختلاف ۳ درصدی از سوی بانک مرکزی معادل ۱۱.۹ درصد اعلام شد.

او به سال‌های بعد هم اشاره می‌کند و می‌گوید: کمیته دستمزد ۱۴ درصد مزد کارگران را در سال ۹۵ افزایش داد تا درآمد ماهیانه یک حداقل‌بگیر معادل ۸۱۲ هزار و ۱۶۶ تومان باشد. بانک مرکزی نرخ تورم در میانه دهه ۹۰ را معادل ۹ درصد اعلام کرد. نمایندگان دولت و کارفرما با اتکا بر نرخ تورم تک‌رقمی سال ۹۵، مانع از افزایش چشمگیر دریافتی کارگران در سال ۹۶ شدند و دستمزد حداقل‌بگیران در این سال با افزایش ۱۴.۵ درصدی در کانال ۹۰۰ هزار تومان قرار گرفت و به عدد ۹۲۹ هزار ۹۳۱ تومان رسید. در این سال، مرکز آمار ایران نرخ تورم برای کل کشور را ۸.۲ درصد و در مناطق شهری ۸.۱ درصد اعلام کرد. بانک مرکزی نیز برای همین بازه زمانی نرخ تورم را ۹.۶ درصد اعلام کرد. دستمزد حداقل‌بگیران در سال ۹۷ برای نخستین بار از مرز یک میلیون تومان گذر کرد. مزد با افزایش ۱۹.۵ درصدی معادل یک میلیون و ۱۱۱ هزار و ۲۶۹ تومان شد. مرکز آمار ایران نیز در گزارش سالانه خود نوشت که در اسفند ماه ۱۳۹۷ عدد شاخص کل (۱۰۰=۱۳۹۵) به ۱۶۴.۳ رسید که نسبت به ماه قبل ۳.۹ درصد افزایش نشان می‌دهد. در این ماه درصد تغییر شاخص کل نسبت به ماه مشابه سال قبل ۴۷.۵ درصد است یعنی خانوارهای کشور به طور میانگین ۴۷.۵ درصد بیشتر از اسفند ۱۳۹۶ برای خرید یک مجموعه کالا و خدمات یکسان هزینه کرده‌اند. نرخ تورم دوازده ماهه منتهی به اسفند ماه ۱۳۹۷ به ۲۶.۹ درصد رسید که نسبت به همین اطلاع در ماه قبل (۲۳.۵ درصد) ۳.۴ واحد درصد افزایش نشان می‌دهد. شاخص قیمت در گروه عمده خوراکی‌ها، آشامیدنی‌ها و دخانیات نسبت به ماه قبل ۶.۴ درصد و در گروه عمده کالاهای غیرخوراکی و خدمات ۲.۷ درصد افزایش نشان می‌دهد. درصد تغییرات قیمت در ماه جاری نسبت به اسفند ماه ۱۳۹۶ برای این دو گروه به ترتیب ۷۴.۴ و ۳۶.۹ درصد است. بانک مرکزی نیز از نرخ ۲۶.۹ درصدی تورم در این سال خبر داد.

> **تجمیع دست‌کاری‌ها در حوزه تورم به همراه دست‌کاری سبد معیشت، کار را به جایی رسانده که در حال حاضر فاصله سبد واقعی با دستمزد دست‌کاری شده، یک فاصله ۱۲۲ درصدی است**

توفیقی ادامه می‌دهد: سال‌های ۹۳ تا ۹۶ اختلاف میان دستمزد و نرخ تورم همواره مثبت برآورد شده اما در سال ۹۷ و برای بار نخست، این اختلاف منفی اعلام شد. این طور به نظر می‌رسد، سال ۹۷ تنها سالی است که اتفاق نظر درباره تفاوت افزایش دستمزد و نرخ تورم میان فعالان کارگری و دولت‌مردان وجود دارد. دستمزد در سال ۹۸ نیز با افزایش ۳۶.۴ درصدی برای حداقل‌بگیران به مرز یک میلیون و ۵۱۶ هزار و ۸۸۲ تومان رسید. نرخ تورم سالانه از سوی مرکز ملی آمار و بانک مرکزی به ترتیب ۳۶.۴ و ۳۴.۴ درصد اعلام شد. اگرچه اطلاعات بانک مرکزی بیانگر اختلاف مثبت میان افزایش دستمزد و نرخ تورم سالانه بود اما چنین مبلغی باز هم پوشش‌دهنده شکاف میان دستمزد و معیشت براساس آمار و ارقام اعلام شده در سال ۹۷ نبود. دستمزد در سال ۹۹ نیز با افزایش ۲۰.۹ درصدی به عدد یک میلیون و ۸۳۵ هزار و ۴۲۷ تومان رسید. نرخ تورم سالانه از سوی مرکز آمار ایران معادل ۳۶.۴ درصد اعلام شد. اعلام این خبر همچون آب سردی بر پیکره گروه‌های کارگری جاری شد تا از اختلاف ۱۵ درصدی میان درآمد و هزینه پرده برداشت. وی در جمع‌بندی تصریح می‌کند: «افزایش تورم روی مداخل، این آوار سهمگین را بر سر خانوارهای کارگری فروریخته است. فروبارش گرانی و سقوط، دستاورد سیاست‌گذاری‌های مزدی این سال‌ها بوده و حالا با استناد به همین داده‌های رسمی، چطور ادعا می‌شود که مزد بیشتر از نرخ تورم افزایش یافته است».

توفیقی در پایان می‌گوید: «دستمزد سالانه میانگین در ایران براساس شاخص برابری قدرت خرید در سال ۲۰۱۸، در حدود ۱۱ هزار و ۸ سنت بوده و دستمزد ساعتی ۴ دلار و ۸ سنت. تاکید می‌کنیم که این رقم براساس شاخص برابری قدرت خرید است زیرا اگر رقم اسمی حقوق را در نظر بگیریم، دستمزد میانگین سالانه حدود ۴ هزار دلار و دستمزد ساعتی ۱ دلار و ۷۵ سنت می‌شود» و دقیقاً به همین دلیل است که ایران بعد از کشورهایی مانند بورکینافاسو، عراق، لیبی درگیر بحران و ترکیه قرار می‌گیرد.

براساس گزارش بررسی فقر طی دو دهه ۸۰ و ۹۰ اعلام شد

قدرت خرید ثروتمندان، ۱۵ برابر فقرا

رئیس موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی ضمن تاکید بر اینکه سیاست‌های رفاهی و تصمیمات اقتصادی باید معطوف به کاهش توزیع نابرابر درآمد در جامعه باشد، گفت: براساس یک مطالعه طی سال‌های ۸۰ تا ۹۸، قدرت خرید خانوار در دهک دهم به طور متوسط ۱۵ برابر قدرت خرید خانوار در دهک اول درآمدی بوده که نشان‌دهنده شدت توزیع نابرابر درآمدی است.

روزبه کردونی در گفت‌وگو با ایسنا به برخی نتایج گزارش بررسی وضعیت فقر و نابرابری در بازه زمانی ۱۳۹۸-۱۳۸۰ که توسط موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی منتشر شده اشاره و اظهار کرد: در شرایطی که دهک اول و دوم در مجموع حدود ۵.۷ درصد از مصرف (هزینه) کل را به خود اختصاص داده‌اند، دو دهک بالای درآمدی، یعنی دهک نهم و دهم، حدود ۴۸ درصد از مصرف (هزینه) کل را طی سال‌های ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۸ داشته‌اند.

وی افزود: همچنین آمار نشان می‌دهد که در بازه زمانی ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۸، پنج دهک درآمدی پایین یعنی دهک‌های اول تا پنجم، ۲۲.۵ درصد از مصرف (هزینه) کل و پنج دهک درآمدی بالای جامعه یعنی دهک‌های ششم تا دهم، ۷۷.۵ درصد از مصرف (هزینه) کل جامعه را داشته‌اند یا به تعبیری، پنج دهک پردرآمد بیش از سه برابر پنج دهک کم درآمد هزینه و مصرف کرده‌اند. کردونی با بیان اینکه گزارش بررسی وضعیت فقر و نابرابری در بازه زمانی ۱۳۹۸-۱۳۸۰ همچنین نشان می‌دهد که دهک دهم درآمدی کشور با سهم ۳۲ درصدی از مصرف (هزینه) کل بیش از مجموع دهک‌های اول تا ششم با سهم ۳۰ درصدی از مصرف (هزینه) کل، هزینه کرده‌اند گفت: متوسط هزینه در دهک دهم (ثروتمندترین) نسبت به دهک نخست جامعه (فقیرترین) در طول دوره زمانی ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۸، بیش از ۱۵ برابر بوده است.

وی افزود: به بیانی دیگر قدرت خرید خانوار در دهک دهم به طور متوسط ۱۵ برابر قدرت خرید خانوار در دهک اول درآمدی بوده است که این وضعیت نشان‌دهنده شدت توزیع نابرابر درآمدی است. رئیس موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی در پایان افزود: البته باید به این نکته هم دقت داشت که نسبت دهک دهم (ثروتمندترین) به دهک اول (فقیرترین) درآمدی در سال‌های بعد از انقلاب در مقایسه با سال‌های پیش از انقلاب نشان می‌دهد که با وجود برخی نوسان‌ها، به طور کلی از میزان این شاخص کاسته شده است، به طوری که این شاخص در سال ۱۳۹۶ نسبت به سال ۱۳۵۴ نصف شده است که این کاهش، خود توضیحی بر کاهش نابرابری در سال‌های بعد از انقلاب است.